

KIIRTÓS

Pilisszentlászlói Hírmondó

Önkormányzati támogatásban nem részesülő cenzúramentes havilap

Lakosságcsere

Hetven év telt el azóta, hogy Magyarország és Csehszlovákia megállapodást írt alá a magyar, illetve szlovák nemzetiséghez tartozó állampolgáraik cseréjéről.

Az ezt követő események a magyarországi közvélekedésben

elsősorban, mint a szlovákiai magyarok erőszakolt kitelepítése maradtak meg, illetve jelennek meg a

viszsaemlékezésekben. Nem csoda, hiszen amíg a Magyarországra áttelepített magyar családok szinte az ország minden régiójában megjelentek, addig a Magyar - országról kitelepült szlovákok hiányát legfeljebb korábbi településeik, rokonaik, családtagjaik, majd később a Magyarországon maradó szlovák közösség élte meg veszteségként. Hét évtized elteltével kijelenthető, hogy az akkori események mindkét kisebbség életére alapvető befolyással voltak és nagy - mértékben határozták meg a közösségek fejlődését.

Az aláírt lakosságcsere-egyezmény értelmében a Magyarországon élő szlovák és cseh nemzetiségű személyek önkéntes alapon kinyilváníthatták Csehszlovákiába települési szándékukat. Az erről szóló nyilatkozatok átvétele, illetve az áttelepülésük előkészítése céljából a csehszlovák kormánynak jogában állt egy bizottságot küldeni Magyarországra. A Csehszlovák Áttelepítési Bizottságnak (CSÁB) az egyezmény aláírását követően hathétig jogában állt a magyarországi

szlovákokat a magyarországi sajtó és a Magyar Rádió közvetítésével tájékoztatni az áttelepülés lehetőségéről, szabadon mozoghatott Magyarország területén, nagygyűléseken és nyomtatott

propagandaanyagok osztogatásával informálhatta a Magyarországon élő szlovák (és cseh) nemzetiség tagjait. A Csehszlovák Áttelepítési Bizottság Magyarorszag

Korabeli plakát:
SZLOVÁKIA HÍV BENNETEKET

területén eredetileg 16 helyszínen kezdte meg a jelentkezők regisztrációját. A jelentkezők összeírását egy kétnyelvű utasításban megfogalmazott szabályok szerint végezték.

A lakosságcsere gondolata a londoni csehszlovák emigráns kormány vezetőjétől, a későbbi köztársasági elnöktől, Eduard Beneš-től származott. Éppen ezért érthető, hogy az áttelepülés propagálásába kezdettől bekapcsolódott Csehszlovákia köztársasági elnöke is. Személyes elkötelezettségét bizonyítja, hogy 1946. április 10-én hivatalában fogadta a Magyarország különböző részeiből érkező szlovákok nagy létszámú delegációját. A találkozó alkalmából kiadott, az áttelepülni szándékozó magyarországi szlovákokhoz címzett üzenetében hangsúlyozta, hogy az áttelepülés lehetőség, de egyben kötelesség is, hiszen az „idegen nyelvű államban maradók” sorsa kizárólag a „teljes és feltétel nélküli asszimiláció” lehet.

Áldást, békességet!

Középkori temetőnkben, talán soha nem látott gyászoló tömeg gyűlt össze 2018. április 21. – én 11 órakor, Dr. Bartháné Tímár Judit református lelkipásztor temetésére.

A búcsúztató Kertész József úr szavaival kezdődött;

"Áldást, békességet! Gyászoló és emlékező közösség! Amilyen ragyogó időt adott a jó Isten a mai napra, olyan ragyogó ember volt Tímár Judit, Bartháné.

Judit kedves sokszor mondott versét, hitvallását olvasom:

"Csak az a szép, mit másnak megmutattál
Csak azt tudod, mit másnak tanítottál
Csak az tiéd, mit másnak odaadtál
És nem fázol, ha van kit betakarjál"

MOST MEGMARAD A HIT, REMÉNY, SZERETET, EZ A HÁROM, DE KÖZTÜK A LEGNAGYOBB A SZERETET.

Fajcsák Tibor atya Pilisszentlászló római katolikus templomában május 22. tartott szentmisét Judit testvérünk lelkiüdvéért ajánlotta.

„MERT JÓ AZ ÚR, ÖRÖKKÉVALÓ
AZ Ő KEGYELME, ÉS NEMZEDÉKRŐL
NEMZEDÉKRE VALÓ AZ Ő HŰSÉGE”
(Zsolt 100,5)

„ÉLETEM OTT VAN ISTEN TENYERÉN, AZÉRT NEM FÉLEK ÉN.
BÁRMI FÁJ NEKEM, MOSOLYOG A SZEMEM. SZÁZ JAJSZÓ KÖZÖTT
IS BÍZOM VAKON, HITEM FÖL NEM ADOM!...”
(Ismeretlen szerző)

DR. BARTHÁNE TÍMÁR JUDIT
REFORMÁTUS LELEKIPÁSZTOR

ÉLETÉNEK 53. ÉVÉBEN, 2018. ÁPRILIS 14-ÉN HAZATÉRT
TEREMTŐ URÁHOZ.

ÉLETÉÉRT HÁLÁT ADVA

2018. ÁPRILIS 21-ÉN SZOMBATON 11 ÓRAKOR
BÚCSÚZUNK TŐLE A PILISSZENTLÁSZLÓI TEMETŐBEN.

A GYÁSZOLÓ CSALÁD

Cím: 2009 PILISSZENTLÁSZLÓ, TÖLGYFA U. 23. EMAIL: ZSOLT@BARTHA.ME

Anyák napja

Mária Hruz

Anyák napja az egyik legmeghatóbb ünnepünk, hiszen az előtt az ember előtt tisztelgünk ezen a napon, akinek születésünktől kezdve mindent köszönhetünk. Nem csak itthon, hanem a világ minden

pontján, számon tartják ezt a jeles napot.

Ahány ház, annyi szokás – tartja a mondás, és igaz ez az ünneplésre is. Az anyák napját mindenki számon tartja, de eltérően ünneplünk mi, mint más országok lakói. Nem csak az időpont, de az ünnep köré csoportosuló **hagyományok** is változnak a különböző kultúrákban. Pilisszentlászlón **Fajcsák Tibor** atya szervezése által a pálos templomunkban emlékeztünk meg az édesanyákról.

A szentmise végén, Szinnainé Bianka hitoktatónk

igen megható, szívhez szóló műsort adott elő a ministráns fiúk – lányok részvételével. Műsor végén közülük néhányan, a templomunk bejárata elé vonultak és minden hölgynek virágot osztogattak. Miután kiértünk a templomból, egyik igen közeli barátom fejével elismerően bólogatva megjegyezte; - **Büszkék lehetünk rá, hogy országunk legjobb plébánosa nálunk szolgál!**

Befejezésül idézet Petőfi Sándor (szül. Alexander Petrovics) sokunk által ismert István öcsémhez c. verséből, melyet 1963 – ban szavaltam az iskola udvarán tartott Anyák-napi ünnepségen. Az ünnepséget áldott emlékezetű Keller Antal igazgató úr rendezte. Kovátsné Júlia tanító néni, aki most a Szentendrei- szigeten lévő Pócsmegyeren lakik volt az osztályfőnökünk. Az udvar telis-teli volt érdeklődő nézőkkel. Ezen nincs is mit csodálkozni, hiszen abban a tanévben 165 tanulója volt iskolánknak.

...”S anyánkat, ezt az édes jó anyát,
Ó Pistikám, szeresd, tiszteld, imádd!
Mi ő nekünk? Azt, el nem mondhatom,
Mert nincs rá szó, nincsen rá fogalom;
De megmutatná a nagy veszteség:
Ha elszólítná tőlünk őt az ég”...

Tisztelettel, Franyó Rudolf

Hírek a községházából

Pilisszentlászló Község Önkormányzat Képviselő – testület ülése

Pilisszentlászló Képviselő testülete **2018. március 27-én, 18.00 órai** kezdettel ülést tartott. **Jelen volt képviselők: Tóth Attila polgármester, Kiss Mónika alpolgármester, Vanyák Imre alpolgármester, Hicsák János, Petkó Gábor és Rudolf János, képviselők. Távol lévő képviselő: Illés György alpolgármester. Hivatalból jelen voltak az ülésen: dr. Gerendás Gábor jegyző, Bartha Enikő irodavezető.**

Tóth Attila polgármester köszöntötte a Képviselő-testület tagjait, a Szentendre Közös Önkormányzati Hivatal munkatársait, és a megjelent vendégeket. Megjegyezte, hogy dr. Illés György jelezte, hogy a mai ülésen nem tud részt venni. Bevezetésként hat igen szavazattal megszavaztatta a sürgősségi indítványt, amit harmadik napirendi pontként tárgyaltak.

1. Tájékoztató a két ülés között történt eseményekről, c. napirendi pontban Tóth Attila polgármester előadta, hogy szerűskertig a Delmár-kútig való útjavítási pályázathoz szükséges hiánypótlás is megtörtént. Tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a kültéri kondi park kialakítására elfogadták a 2016-ban beadott pályázatukat. Hamarosan elkészül egy 70 m²-es gumiborítású, kültéri sportpark. Előadta továbbá, hogy a mai napon értesült arról, hogy megnyerték a csapadékvizes pályázatukat 84,87 millió forint, értékben. Gyakorlatilag ebből az összegből az Apát-kúti patak, a Rózsahegy utca, Vadrózsa utca, Honvéd utca, Árnyas utca és Kossuth Lajos utca vízelvezetésének rendbetételére tudják majd fordítani az elnyert támogatást. Az itt keletkező csapadékvizet fogják majd az Apát-kúti patakba bevezetni. A beszámolót követően hatvankét

érdeklődő hozzászólás és válasz hangzott el majd polgármester úr rátért a második napirendi pontra.

2. Jelentés a lejárt határidejű önkormányzati határozatok végrehajtásáról.

Tóth Attila polgármester: kérdés, észrevétel nem lévén, szavazásra bocsátotta a határozati javaslatot. Képviselő-testület a határozatot egyhangúan elfogadta.

3. napirendi pontként a sürgősségi indítványt az önkormányzati tulajdonú belterületi utak szilárd burkolattal történő kiépítésének, felújításának tárgyában történő pályázati lehetőségről volt szó.

Tóth Attila polgármester többek között ismertette, hogy sokat tárgyalt ez ügyben Hadházy Sándor országgyűlési képviselővel, aki nem csak ebben, hanem a csapadékvíz és az egészségház ügyében is segítségére volt. Véleménye szerint öszre várhatók ezek a kormánydöntések. A kivitelezésre pedig körülbelül 18 hónap áll majd rendelkezésükre. A Kincstárral is akkor tudnak majd egyeztetni.

Kiss Mónika alpolgármester véleménye szerint 6 hónappal valószínűleg ki tudják majd tolni a határidőt. További 21 hozzászólást követően a Képviselő-testület a határozati javaslatokat 6 igen szavazattal elfogadta.

4. Előterjesztés az adóssághozsokonsolidációban nem részesült települési önkormányzatok fejlesztéseinek támogatásával kapcsolatos pályázat módosítása, valamint a településrendezési eszközök elkészítésének tárgyában. Továbbiakban erről a szépen megszerkesztett, hosszú mondatról folyt a szó.

Tóth Attila polgármester megadta a szót **Rudolf János** képviselőnek.

Rudolf János képviselő: elmondta, hogy amikor beadták a pályázatot, akkor a tűzoltó szertár átalakítására és a településrendezési tervre adták

be. Kérdése az volt, hogy ki és mi alapján határozta meg az összegeket?

Tóth Attila polgármester válasza: a Palotai féle tervek lettek a kivitelező által beárazva, és

kerekítve 16 millió forint volt. A

Palotai Ferenc által készített engedélyezett terv alapján került beadásra a pályázat. Ezután, döntöttek úgy, hogy áttervezik az épületet. Ennek következménye, hogy magasabb műszaki tartalom lett beállítva, ezért lett több mint 16 millió forint a kivitelezésre szánt összeg.

Rudolf János képviselő: Megkérdezte, hogy mi alapján tárgyalt a három ajánlattevő céggel?

Tóth Attila polgármester: a HÉSZ-re gondol? A főépítésszel kereste meg őket.

Rudolf János képviselő: érdeklődött, hogy azt, aki a korábbi HÉSZ-t készítette miért nem kereste meg?

Tóth Attila polgármester: úgy tudta, hogy a Locsmandi féle cég már megszűnt. Próbálták velük is felvenni a kapcsolatot.

Rudolf János képviselő: elmondta, hogy tegnap küldött nekik egy e-mailt, miután már háromszor elkészítették a HÉSZ-t, és ismerik Szentlászlót mint a tenyerüket. Fél órán belül válaszoltak, hogy örömmel vállalják, ha megkeresik őket. Ebben a cégben 6 mérnök van, közülük 3 doktori végzettséggel rendelkezik. A műszaki egyetem tanárai. Megnézte a szombathelyi Modulár Kft-t, akivel polgármester úr felvette a kapcsolatot. Az egy 1 fős kft. Az éves árbevétele nem éri el a kétszeresét annak az ajánlatnak, amit adott. Nem tudta elképzelni, hogy miért Győrből és Szombathelyről kell ajánlatot kérni. Olyan messze vannak, mint Makó Jeruzsálemtől. Miért nem attól, aki háromszor elkészítette, és nem volt probléma vele.

Ezután a hiteles jegyzőkönyv szerint további 153, igen kedves olvasó százötvenhárom hozzászólás, kérdés és felelet hangzott el. Ekkora vette át a szót,

Tóth Attila polgármester. Lényegre törően

elemezve a hozzászólásokat, jelezte, hogy a második pont elutasítása esetén újra ki kell írni a pályázatot, a beérkezett ajánlatokat pedig értékelni kell. Úgy gondolja, hogy egy kicsit személyeskedéssé vált az egész. Ha a mostani ajánlatok magasabbak lettek volna, mint az első körben beérkezettek, akkor még valamennyire megértené is az ellenállást, de így nem tudja elfogadni ezt a fajta megközelítést. További kérdés, észrevétel nem lévén szavazásra bocsátja az első számú határozati javaslatot. Szavazás után megállapítja, hogy a Képviselő-testület a határozati javaslatot **5 igen és egy tartózkodással** elfogadta.

A határozati szavazások után **Tóth Attila** polgármester: megjegyezte, hogy **Rudolf János** képviselőtársa nem csak az ő, hanem a hivatal dolgozóinak a munkáját is nehezíti.

Rudolf János képviselő viszont kijelentette; ő vállalja, hogy bekéri az ajánlatokat.

Tóth Attila polgármester, erre azt válaszolta: nem az a kérdés, hogy ő mit vállal, vagy mit nem. Van egy apparátus, aki ezzel foglalkozik. Most az eddigi munkájukat a kukába kell dobni.

Hicsák János képviselő előadta; hogy ő a maga részéről örül annak, hogy **Rudolf János** vette a fáradságot, és megnézte, hogy ki volt, aki eddig elkészítette a HÉSZ-t, és felvette vele a kapcsolatot. Legfeljebb azt mondja, hogy nem sikerült. De ha előtte nem lett volna lehetősége, akkor az lett volna a legjobb. Azért vannak itt, hogy a legjobb tudásuk szerint hozzátegyenek valamit. Nem gáncsolni, hanem hozzátenni. Ez az ő álláspontja.

Rudolf János képviselő: elmondta, hogy nem kereste volna meg a céget, ha hétvégén nem mondta volna neki **Hicsák János**, hogy egy üveg borban fogad vele, hogy **Tóth Attila** azt fogja mondani, hogy nem vállalta, vagy nem létezik a cég.

5. Előterjesztés a Szentendrei Közös Önkormányzati Hivatalról szóló megállapodás módosításáról.

Tóth Attila polgármester, megadta a szót **Rudolf János**nak

Rudolf János képviselő: megkérdezte, hogy ki kezdeményezte a módosítást.

Tóth Attila polgármester válasza: ő.

Rudolf János képviselő: az ő érdekük az, hogy többet fizessenek a szentendrei önkormányzatnak?

Tóth Attila polgármester: igen.

Rudolf János: gratulál.

Tóth Attila polgármester: ha végig gondolja képviselőtársa, akkor a választ is tudni fogja. Tudja, hogy mire fizetnek többet?

Rudolf János képviselő: elolvasta az előterjesztést. Azért kérdezte, hogy ki kezdeményezte. Ez a falu érdeke?

Tóth Attila polgármester: ő kezdeményezte, és ez a falu érdeke.

Rudolf János képviselő: érti, köszöni.

Hicsák János képviselő: volt valamilyen pénzügyi behatárolás, hogy a szentendrei önkormányzat akkor vállalja a közösséget Pilisszentlászlóval, ha bizonyos paramétereken belül marad, és plusz munkát nem végez?

Tóth Attila polgármester: nem erről van szó. Arról van szó, hogy a közös önkormányzati hivatalban a projektmenedzsmentre jelen pillanatban nincs megfelelő számú ember. Ha piaci körülmények között kellene ezt a munkát megfizetniük az, tizenötször többbe kerülne.

Kiss Mónika alpolgármester: kihangsúlyozta, hogy ez egy nagyon baráti ár. Lebontotta óradíjra, és ez alapján nagyon kedvező az ajánlat.

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy a kollégák túlórában fogják ezt a munkát elvégezni.

Hicsák János képviselő: erre szól a szerződésük.

Tóth Attila polgármester: erre nem szól. A projektmenedzsmenti munka elvégzése nincs benne. Úgy gondoltja, hogy a hivatalnak ez egy igen korrekt hozzáállása. Megkérdezett piaci cégeket is, de azok sokkal drágábbak lennének. A konszolidációs pályázatuknál 600 ezer forint lett volna a projektmenedzsmenti díj.

Kiss Mónika alpolgármester: nagyon baráti ajánlat. Ő ezért a tollat nem emelné fel.

Tóth Attila polgármester: kérdés, észrevétel nem lévén, szavazásra bocsátotta a határozati javaslatot. A képviselő testület a határozati javaslatot **4 igen és 2 tartózkodással** elfogadta.

6. Előterjesztés a 2018. éves összesített Közbeszerzési Terv elfogadásáról.

Ezt a határozati javaslatot a Képviselő-testület **4 igen és kettő tartózkodással** elfogadta.

7. Előterjesztés az óvodai felvétel szabályairól, a 2018/2019. nevelési évben indítható óvodai csoportok számáról és az óvodai jelentkezők idejének kijelöléséről.

A határozati javaslatot a Képviselő-testület egyhangúan elfogadta.

8. Előterjesztés lakástűzben elhunyt házaspár fennmaradt terhei egy részének átvállalásáról.

Tóth Attila polgármester röviden ismertette, hogy egy konténer szállítási költségének az átvállalásáról van szó. Utólag érkezett be a hivatalba, hogy nem lett kifizetve az óvodának az ebédjük sem. Azt szeretné, ha ezt a szociális keret terhére kifizetnék.

Polgármester úr ezen humánus, de mondhatni kegyeleti előterjesztésére kereken 50 igen ötven, kérdés latolgatás, észrevételezés történt.

Volt olyan képviselő, aki latolgatott; „jó-jó, de hát mikor kapjuk vissza azt a pénzt?”

Négy apró betűs gépelt oldalt tesz ki a jegyzőkönyvből szenátoraink latolgatása az egy konténer fuvar költségén és a csekélyke ebéd befizetésén.

Végül aztán megszületett a határozat; mely szerint legfeljebb **30 000 Ft** értékben hozzájárulnak egy konténer költségéhez, és átvállalják a házaspár rendezetlen **14 300 Ft** összegű számlájának megfizetését. A kért támogatás feltétele viszont az, hogy a kérelmező legkésőbb **2018. május 31.** napjáig rendet terem az ingatlanon. Nos, most jön a határozati javaslat 4. pontja, melyben felkéri a polgármestert, hogy az Önkormányzat 2018. évi költségvetésének soron következő módosításakor a jelen határozat költségvetési hatásait feltétlenül vegye figyelembe.

Szenátoraink sajnos elfelejtették az ősi népi mondást, mely szerint; „duplán ad, ki gyorsan ad”!

8. Egyebek

Tóth Attila polgármester: elmondta, hogy mivel most már havonkénti rendszerezéssel történik a zöldhulladék elszállítás, azt javasolja, hogy havonta csak egy alkalommal lehessen égetni.

Hicsák János képviselő: véleménye szerint az eddigi tűzgyújtási szigorítás pont, ellenkező hatást váltott ki, mint amit szerettek volna elérni. Nem akkor gyűjtik meg a kerti hulladékot, amikor megszáradt +(mert másnapra esőt ígértek), hanem ha esett, ha fűjt, ha zöld volt, ha nem, hétfőn vagy pénteken. Ennek következtében tökéletesen felfüstölődött az egész falu. Nem azt nézik, hogy

honnan fúj a szél, száraz-e az égetnivaló,

hanem azt, hogy hétfő vagy péntek van. A

szigorításnak a jóval intenzívebb füstölés lett az eredménye. Ha most havi egy alkalom lesz, akkor a rohadó félben lévő nagyobb mennyiségű zöldhulladékot fogják meggyújtani.

Tóth Attila polgármester: véleménye szerint az égetés nem egészséges dolog. A lakosok érdeke, hogy ne legyen tüzelés a faluban.

Hicsák János képviselő válasza: azóta van ez, mióta bevezetésre került a szigorítás.

Tóth Attila polgármester kérdése: a két nap engedélyezése az, szigorítás?

Hicsák János képviselő szerint: igen, mert azelőtt nem volt ilyen.

Petkó Gábor képviselő szerint: úgy lenne a leghatásosabb, ha kijelölnének évente egy napot, amikor előtte napokig nem esett az eső, és akkor lehetne égetni. Sajnos ez a csodálatos ötlet sem aratott osztatlan sikert.

Kiss Mónika alpolgármester: megkérdezte, hogy büntetni is szeretnék azt, aki nem tartja be a rendeletet?

Tóth Attila polgármester: igen szeretnék, mert megvan rá a mód és lehetőség, de jelenleg nincs rá kapacitásuk.

Petkó Gábor képviselő: sokan nem is tudják, hogy lehetősége van az önkormányzatnak a büntetésre.

A hozzászólásokat, a legkorrektebbül Kiss Mónika alpolgármester fejezte be azzal, hogy heti egy alkalommal szombat délelőtt lehessen égetni.

További hozzászólás nem lévén Tóth Attila az ülést 20. 00 órakor bezárta.

Franyó Rudolf

Egy keresztény élet vége

Végső búcsú Dombai Jánostól

Idén, már a sokadik halottunk, ismét gyászol pilisszentlászló lakossága. Dombai János halálával ismét apadt létszáma a helyi születésű lakóinknak. Halálával a példaértékű keresztényéletet élők száma is csökkent. János testvérünk, a 79 évét már nem élhette meg. Dombai János, Dombai Tamás és Genszki Anna szülők által ősi Pilisszentlászló lakosok sarja, 1939. augusztus 29-én, keddi napon szinte a II. Világháború kitörésének előestéjén született.

Lehota János atya által lett megkeresztelve. Keresztszülei: Dombai Márton, Rezsnyák Ilona szintén helyi lakosok voltak. Gyerekkorát a háború és azt követő înséges időkben élte. Alig tizenkilenc évesen, 1958. május 31. kötött sűrű tartó házasságot Kosznovszki Juliannával. Házasságukból első gyermekük Gábor 1958. december 1. született. Károly névre keresztelt fiúk 1960. február 16-án látta meg a napvilágot. Élete párjával igen nagy odaadással példaértékűen nevelte gyermekeit. Mindkettőt iskoláztatta, majd miután megnősítette, családi fészük megépítésénél kemény fizikai munkával is kivette részét. Foglalkozását tekintve szülőfalujában az első gépkocsivezetők közé tartozott. Mesterségét igen nagy odaadással nagyon lelkiismeretesen végezte. Kezdetnél a Volánnál, mint buszvezető dolgozott. Ezt követően évtizedekig a Pilisi Parkerdészetnél folytatta buszvezetői pályafutását, nyugdíjazásáig. Sok munkája és elfoglaltsága ellenére nem csak a faluvezetésben, de a tényleges közmunkákban is helytállt. Mint egyházi tanácsunk tagja,

évtizedeken át keresztényi hittel ténykedett. Gyerekkori emlékeim között mindörökké megmaradnak az emlékképek, amikor a passióéneklésben is részt vett kortársaival, így emelve szerény húsvétunk meghitt ünnepi hangulatát. Emlékeimben azok az idők is megmaradnak, mikor az Úrnapi – körmenet elő estélyén kimentünk az erdőszélre és vágtuk, raktuk kocsikra a kivágott fiatal fákat, hogy belőle lombsátrakat készítsünk. Ügyességét, rátermettségét a szépre és jóra az is bizonyítja, hogy a vezetése alatt épített sátor rögtön a temetőnk bejáratánál lett az egyik legékesebb dísz az Úrnapi- körmenetnek. Emlékemben maradnak azok a közös munkáink, amikor még együtt toldoztuk-foltoztuk a hajdani már igen rossz állapotban lévő templomunk palatetőfedését. Egyik alkalommal a hó által leszakított csatorna visszahelyezését akartuk állványozás nélkül, helyretenni. Az összetoldott létrákat sikerült ugyan nagy nehezen felállítanunk, de a felmászástól ódzkodtunk. Erre, János, aki a legidősebb volt közöttünk szerény mosollyal felmászott és helyreigazította a csatornát. Folytathatom még azzal is, amikor éppen Karácsony szentestélyén sikerült idehozatni a „MATICA SLOVENSKÁTOL” ajándékul kapott templomunk tetőcseréjéhez szükséges rönköket; János barátom segítségével sikerült elintézni, hogy beengedjenek a fatelepre, és ott lerakhassuk azokat. Nagy segítség volt ez, hiszen különben az ünnepek miatt itt állt volna napokig a kamion, ami nem kevés

pénzbe került volna szegényes eklézsiánknak. Mikor plébános nélkül maradtunk, segítségemre volt az új plébános beiktatásában. János élete minden területén helyt állt. Szeretett barátunk keresztény valláshoz méltón, türelemmel, sorsába beletörődve viselte betegségét. Kedves János testvér, keresztényi értékrendű életed véget ért.

Legyen neked könnyű szülőfalud földje, amiért oly sokat tettél! A gyászoló család nevében engedjék meg Tisztelt olvasóim, hogy megköszönjem mindazok részvételét, akik Tibor atya búcsúztatásával elkísérték Őt utolsó útjára.

Fotók, szöveg: Franyó Rudolf

Könyvbemutató

Fotó: Fuhl Imre

üres kézzel a fogadásra az asztalokon ott volt a csabai kolbász és a pilisi krumplis – káposztás pogácsa, mint szimbóluma a magyarországi szlovákság összetartozásának. A műsor végén, az előzetes megbeszélés és ígéretem szerint 10 szlovák nyelven megjelent, és 33 magyarul megjelent könyvből két – két példányt ajándékoztam, az egyetemi könyvtárnak. Szombati napot teljes egészében, késő délutánig Szencen a Bölcsésztudományi egyetem földszinti termeiben töltöttük, amelynek egyikében Paulik Antal a II. Világháborút követő lakosságcsereéről szóló

2018. április 13-án az a megtiszteltetés ért, hogy részt vehettem az Országos Szlovák Önkormányzat által rendezett könyvbemutatón. Pénteken délelőtt két kocsival indultunk Pozsony felé. Az általam vezetett kocsiban Fábián Éva a Ludové Noviny főszerkesztője és Fuhl Imre unokaöcsém a szlovák szövetség gazdasági vezetője foglalt helyet, miután bepakoltuk az ajándéknak szánt könyveket, amellyel megtelt a személygépkocsi csomagtartója. Paulik Antal a magyarországi szlovákság szószólója által vezetett kocsival Kraszlán István a szlovák oktatásügy vezetője, valamint Racskóné Holler Erzsébet az Országos Szlovák Szövetség elnök asszonya Budapestről indultak. Szinte egyszerre találkoztunk a hajdani Nagy Magyarország Országházának épülete előtt, amelynek egyik szárnyában található az Egyetemi könyvtár. Ennek aulájában történt többek között a Békéscsabai naptár bemutatása. A bemutatót, állófogadás követte, amely közben kedélyes hangulatú kötetlen beszélgetések folytak. A könyvbemutatót Jozef Schwarz igen magas rangú kormányhivatalnok is megtisztelte feleségével. Rajtuk kívül számos közjogi méltóság is megtisztelt minket jelenlétével. Mi sem érkeztünk

Fotó: Fuhl Imre

kiállítást lehetett megtekinteni a számtalan érdeklődőnek. A központi nagy teremben, megállandó könyvbemutatón vehettek részt tetszés szerint a kedves vendégek. A Bölcsésztudományi egyetem könyvtárának, szintén számos szlovák – magyar nyelvű könyvet adományoztunk. Szombaton késő este értünk haza.

Franyó Rudolf

Psota

Pavol Dobšinský (1828-1885)

Bol jeden pán a jedna pani, mladí a bohatí, a veľmi pekne spolu žili. Raz príbehne k nim akýsi maličký chlapec a povie im:

„Vyberte si, či chcete teraz v mladom veku, či vprostred veku a či v starom veku byť chudobní. Jedno z toho splní sa vám istotne; lebo aby ste vedeli, ja som Psota a mne nikto neujde. O tretí deň prídem zasa.“

O tretí deň príde a povie:

„No, ako ste sa dopravili?“

„Tak sme sa dopravili,“ odpovie pán, „keď ináč byť nemôže, radšej aby sme len v mladom veku psotu, biedu treli; lebo vprostred veku ani tak by sa nám to nechcelo a v starosti nebudeme vládvať.“

Chlápä Psota zmizlo a neprichodilo viac a tí mysleli, že to už naveky. I tak veselili sa, akoby nič nebolo. Len tu raz, ako boli v susednom meste na tanci, strhne sa krik, že tam voľakde horí. Vyjdú von – a to veru ich spravodlivý dom aj s celou dedinou v plameni. Raty nebolo; všetko im zhorelo.

„No vidíš, duša moja, už je psota, bieda tu; poďme my svetom lepšie šťastie hľadať.“

Tak hovoril pán a pani pristala.

Ľuďom svojim v tej dedine povedali, aby len pracovali a zmáhali sa za sedem rokov. Potom že ako bude, tak bude.

Pobrali sa preč a prišli do jednej hory; tam si sadli a bedákali. Prišiel k nim starý človek:

„Čo tak bedákate?“

Pán rozpovedal mu všetok spôsob.

„Oj, čo len to, tomu ľahká pomoc,“ hovoril starý. „Daj mi tvoju ženu, dám ti za ňu mešec dukátov. Jej bude u mňa dobre, lebo som človek bohatý; tebe ale pomôžu peniaze z biedy.“

Pani pristáť nechcela, ale pán pristával, že to veru najlepší spôsob psotu oklamať. Nuž naposled pristala i ona. Posla so starým a mladého pána nechali tu i mešec dukátov pri ňom.

A ten tu myslí si a myslí a veru nič dobrého nenamyslel.

„Mojej žene,“ hovorí, „bude hotová psota, so starým a mne bieda bez nej na svete. Veru sme len seba oklamali!“

Trápilo ho to veľmi a v tých trapiech aj usnul tam. Raz zakrúti sa nad ním havran, zlietne dolu,

uchytí mešec a poď, odkiaľ priletel.

Ešte len potom, keď prebudil sa, veril mladý pán na psotu; lebo ani ženy ani mešca nikde viac nebolo! Samotný ako prst pobral sa ďalej. Nadhodili sa mu tam tesári, čo v tej hore tesali drvá na staviská. Popáčilo sa mu to remeslo, stal teda medzi nich a robil tam za drahý čas ako tovariš a prekladal tú psotu z pleca na plece. Pomaly už aj zabúdal na všetky nehody.

Raz volíaka pani tam neďaleko chcela stavať nový dom na pohorenisku. Zjedнала sa s tým majstrom, u ktorého tento bedár bol za tovariša. Majster poslal práve tohto tovariša ešte i s druhým do hory nastínať brvien k tej stavbe. Zotnú oni jednu vysokú jedľu, na ktorej bolo krkavčie hniezdo. A tu z hniezda vypadne mešec dukátov. Náš tovariš poznal si ho hneď, že je to ten istý, čo mu dakedy starý človek bol dal za ženu. Chcel si ho prisvojiť; ale ten druhý tovariš nechcel mu ho dať, že on mešec ešte prv zazrel a že rovnak rúbali, že teda jemu patrí aspoň polovica. Ale tento zasa, že tak a tak, že je to spravodlivý jeho mešec so všetkým, ktorý mu dakedy nebodaj len tí krkavci mohli vziať a sem zaniest.

Vec prišla pred právo a to právo mala rozsúdiť tá istá pani, čo ten dom stavať dala; lebo to bola aj jej hora, kde títo rúbali. A tá pani zasa nebol nikto inší, len spravodlivá žena toho dakedajšieho mladého pána a teraz tesárskeho tovariša. Priam ho ona poznala, keď pred ňou ustanovil sa, ale on ju nepoznal. Ona prisúdila celý mešec tomu druhému tovarišovi, ktorý ho prvý zazrel. Tu si tento vzdychne:

„Bože, či už moja psota nikdy neodíde odo mňa?“

A ona povie:

„Neboj sa, odíde! Len lepšie otvor oči na každú vec!“

On pozrie sa jej lepšie a pozná, že to jeho žena. Hneď objal sa!

Od tých čias bolo im dobre; lebo ona to dala ten ich dávňajší dom na zhorenisku znovu stavať z toho, čo jej po onom starom človeku bolo ostalo.

Psota koho-toho aspoň raz za života pohľadať musí.

A Nyomorúság

Pavol Dobšinský (1828-1885)

Volt egyszer egy uraság és felesége, fiatalok, gazdagok, nagyon szépen éldegéltek együtt. Egy ízben ismeretlen fiúcska szalad oda hozzájuk, és azt mondja nekik:

„Válasszatok, most, fiatal korotokban, vagy életetek delén, netán öreg kortokban akartok nincstelenségben

élni. Ezek közül egy bizonyosan teljesül, mert tudjátok meg, én vagyok a Nyomorúság és tőlem senki sem menekül meg. A harmadik napon újra eljövök.”

A harmadik napon beállít és megkérdi:

„No, miként határoztatok?”

„Úgy határoztunk,” feleli az úr, „ha már másként nem lehetséges, inkább fiatalon élénk át a nincstelenséget és az ínséget, hiszen életünk delén nem akaródzna, öreg korunkra pedig nem tudnánk ezzel megbirkózni.”

A gyermeki külsejű Nyomorúság eltűnt és többet nem is mutatkozott. Amazok azt hitték, a helyzet mindörökre is marad. Vidámságuk visszatért, mintha semmi sem történt volna. Egy ízben a szomszédos városban voltak táncmulatságon, mikor valami kiáltozás ver fel mindent, valahol, valami ég. Kimennek, és akkor látják, házuk és az egész falu lángokban. Nem volt mit tenni, minden odaveszett.

„No, látod lelkem ez már a nincstelenség, nyomorúság telepedett miránk, menjünk világgá, könnyebben megelhetjük szerencsénket.”

Ezt mondta az uraság és a felesége rábólintott.

Az embereiknek a faluban azt mondták, csak dolgozzanak tovább és kapjanak erőre hét esztendő alatt. Aztán minden úgy lesz, ahogyan lesz.

Felkerekedtek és útjuk során egy hegyre értek, ahol leültek, és jajveszékelní kezdtek. Odalépett hozzájuk egy idős ember.

„Aztán miért jajveszékeltetek?”

Az uraság erre mindent elmesélt.

„Ó, csak erről van szó no, ezen, könnyen

segíthetünk.” válaszolta az öregember. Add el nekem a feleséged, egy zacskó aranyat kapsz érte. Jó sora lesz nálam, hiszen gazdag ember vagyok, téged pedig a pénz kisegít a bajból.

Az asszony nem akart beleegyezni, de az uraság kötötte az ebet a karóhoz, így lóvá tehetik Nyomorúságot. Végül a feleség is beletörődött. Elment az öregemberrel és a fiatal uraságot otthagya a zacskó arannyal.

Amaz csak tűnődik, töri a fejét. és bizony, semmi okosat nem tudott kiötlöni

„Az asszonyomnak kész nyomorúság lesz az öregemberrel, nekem meg nélküle gyötrem a világban.

Gyöttrődött eleget és kínjában végül elnyomta a buzgóság. Feje fölé egyszer csak egy holló telepedik, majd odarepül hozzá, fogja a zacskó dukátot és elrepül vele.

Alighogy felébredt álmából, a fiatal uraság mindjárt hinni kezdett a Nyomorúságnak, se asszonya, se aranya. Magányosan, mint az ujjá folytatta hát útját. Elvetődött az ácsokhoz, akik a hegyen fagerendákat ácsoltak a házépítéshez. Kedvére valónak találta a mesterséget, beállt hát közéjük és hosszú ideig közöttük tevékenykedett, egyik válláról a másikra rakosgatva ínsége terhét. Idővel azonban megfeledkezett balsorsáról.

Egyszer hívatja egy asszony, aki a kiégett háza helyett újat akart építtetni. Megegyezett azzal a mesterrel, akinél szerencsétlen hősünk dolgozott. A mester őt és egy másikat küldte az erdőbe a gerendákhoz fáért. Kivágtak egy hatalmas fenyőfát, melyen hollófészek volt, melyből kiesett a zacskó arany. A fiatal uraság rögvést felismerte, hogy ezt még az öregembertől származik, akitől feleségéért kapta cserébe. Rögtön zsebre is akarta tenni valamikori jussát, de társa nem akarta engedni, hiszen arra hivatkozott, ő látta meg elsőnek és mivel együtt vágta ki a fát, legalább a fele őt illeti meg. Emberünk azonban ellenkezett, hiszen valamikor az övé volt, melyet a hollók tőle vettek el és ide hoztak a fészekbe.

Az ügy jogi útra terelődött és éppen annak az asszonynak kellett ítélnie, aki a házat építtette,

és aki a hegy tulajdonosa is volt, ahonnan a fát kivágták. Az asszony azonban nem volt más, hanem annak a valamikori fiatal uraságnak a felesége, aki mostanság ácsként szolgált. Rögvest megismerte férjét, amint az elé állt, de annak nem tűnt fel a dolog. Az asszony az egész zacskó aranyat a másiknak ítéli meg, aki először azt megpillantotta. Emberünk ekkor felsóhajt:

„Uramisten, aztán a balsorosom már soha nem hagy el engem?”

Az asszony így felel neki:

„Semmitől se tarts! Csak figyelmesebb legyél minden iránt!” „

Ránéz az úr és felismeri asszonyát. Mindjárt át is ölelték egymást!

Ettől fogva jól ment soruk, mert a feleség újra felépíttette házukat a régi helyén, abból a pénzből, melyet az öregember hagyott rá.

A nyomorúságot az életben egyszer mindenkinek át kell élnie.

Fordította: Papanek László

Egy szorgalmas élet korai vége

2018. április 13 - án vettünk végső búcsút Valent András falubelinktől, akit tragikus hirtelenséggel ragadott magához a halál. András 1956. június 4. – én otthon szülei házában bábaasszony segítségével látta meg a napvilágot. Valent András és Dankovics Margit ősi pilisszentlászlói lakosok sarjaként született. A keresztszülők, Kosznovszki Albert és Kosznovszki Anna, mint nevük is igazolja, szintén ősi falualapítók utódai. Az újszülött Szapori János helyi plébánosunk által lett megkeresztelve a kápolnánkban. A keresztszülők; Kosznovszki Albert és Kosznovszki Anna, mint nevük is igazolja vitatlatlanul helybeli lakosok voltak. Andris 1969-ben Zahola atyánk közreműködésével bérházba költözött. A munka szeretetét, megbecsülését, szorgalmas szüleitől gyerekkorában örökölte. Már 14 éves korától kőfaragó édesapja mellett az izbégi kőbányában faragta, véste a követ, hogy belőle építőkö készüdjön. Talán a véső és kalapács csengése, vagy született tehetsége készítette arra, hogy beiratkozzon a zeneiskolába, ezt most már nem tudjuk meg. Egy dolog viszont biztos, hogy munkája mellett elvégezte a zeneiskolát, melynek alapján, Montana elnevezéssel megalapította községünk első zenekarát. Ezzel beleírta nevét szülőfaluja történelmében. Zenésztársaival nagyon sok helyen léptek fel és sok sikert arattak, az általa alapított zenekar túlélte alapítóját. Később, még legénykorában kitanulta a „sofőrmesterséget” amit

nemsokára, mint fuvarozási vállalkozó igen nagy odaadással gyakorolt. Édesapját 1983. őszén tragikus üzemi balesetben elveszítette. Andris barátom lelkivilágát ez nagyon megviselte. Erős akaraterejének köszönhetően kiheverte ezt. Később 1985. januárjában Marcis Ferenc atya által lépett házasságra Tóth Terézszel, akitől Melinda, Valentina, és Andris nevű gyermekei születtek. Szüleitől örökölt szorgalmára jellemző, hogy éjt nappalra téve igen nagy, odaadó munkájával felépíttette csodálatos kivitelezésű házat. Ezt édesapja korai halála miatt csak édesanyja élhette meg, akit 1997-ben veszített el. Családi háza körül pedáns mintaértékű rendet tartott. Ezt a háza előtti vízelvezető árok is bizonyítja. Gyermekeit haláláig támogatta, és igyekezett őket a valós életre nevelni. Községünkben született kortársaihoz képest Andris beszélte legjobban szlovák anyanyelvét. Ezt Andris névre keresztelt fiába is beleplántálta. Betegsége ellenére, állandóan ténykedett, míg a kegyetlen halál magához nem szólította. Kedves Andris barátom, küzdelmes és szorgalmas életed tragikus hirtelenséggel véget ért. Jó indulatú mosolygós arcod azonban megmarad emlékezetünkben. Nyugodjál békében szülőfalud földjében! A gyászoló család és hozzátartozók nevében engedjék meg Tisztelt olvasóim, hogy megköszönjem mindazoknak a részvételét, akik Tibor atya búcsúztatásával elkísérték őt utolsó útjára, a helyi temetőben.

Keresztneveink

Jeles napok, védőszentek

ZSIGMOND király. Meghalt 524. Ünnepe: május 2. Burgundia királya ariánusnak, vandálnak született, majd később katolikus lett. Cselszövő második felesége az elhunyt feleségétől született fiát, Sigfridet, Zsigmond tudtával megfojtotta. Nejének szörnyű bűneiért kemény vezeklést vállalt az általa restauráltatott wallisi Szent Mór kolostorban. Itt arra kérte Istent, hogy büntesse itt a földön akármivel, csak a másvilágon kegyelmezzen neki. Isten meghallgatta kérését. Nemsokára Clodomir fogságába esett, aki kútba fullasztotta. Tetemeit a Szent Mór kolostor őrzi, koponyája azonban Prágában látható. Sírjánál sok csoda történt. Szent Zsigmondot a lázas betegségben szenvedők hívják segítségül. Neve az ónémetben: győzedelmesen védő. Becéző neve: Zsiga.

MÓNIKA özvegy. Meghalt 386. Ünnepe: május 4. Az egyháztörténetnek egyik legkiválóbb asszonya, Szent Ágoston édesanyja, kinek dicső emlékét a „Vallomások” őrzi. Mónikának három gyermeke volt, ezek közül legtöbb bánata, de öröme is Ágostonban volt. Tetemei Rómában Szent Ágoston templomában nyugszanak. A férjes asszonyok védőszentje és a könnyelmű fiúkért siránczó anyák pártfogója. Latinul: nevelő, intő; görögül: egyedül élő.

GIZELLA (Boldog) özvegy. Meghalt 1059. Ünnepe május 7. Szent István király áldott lelkű felesége, aki templomi ruhákkal látta el a szent férje által épített templomokat. A koronázó palástot is ő hímmezte. Gondos anyai nevelésével fiába, Szent Imrébe is beoltotta kitűnő erényeit. Boldog Gizellát hívjuk segítségül lázas betegségekben és bőrbajokban. Gizella az ónémetben: tús, kezes (Geisel).

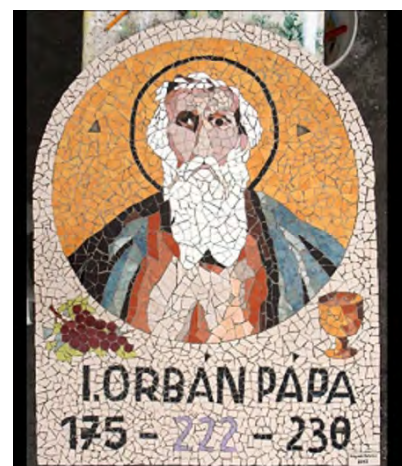
GERGELY (Nazianzi) püspök, egyháztanító. Meghalt 390. Ünnepe: május 9. Kora fiatalságától fogva nagy barátság fűzte Szent Vazulhoz és Nyssai Szent Gergelyhez. Püspökké szentelése után a szaizamai püspökségről lemondott ugyan, de

a II. Egyetemes zsinat óhajára a konstantinápolyi széket volt kénytelen, - rövid időre ugyan - elfoglalni, hogy utána családi birtokukon Nazianzban kizárólag teológiai és költői munkásságra szentelje életét. Szent Gergely = Gregorius a költők védőszentje. Neve a görögben: szemes, éber.

JÚLIA SZŰZ, VÉRTANÚ Meghalt 450 körül. Ünnepe: május 22. Az előkelő karthágói családból származó Júlia az ariánus vandálok terjeszkedése idején is hű maradt Isteni vallásunkhoz s ezért rabságba hurcolták. Később Korzika kormányzója kínzással hittagadásra akarta kényszeríteni, de ő inkább a vértanúságot vállalta. Szent Júliát hányingerben hívjuk segítségül. Júlia a görögben: fiatalos; a latinban fénylő.

ORBÁN PÁPA VÉRTANÚ Meghalt 230. Ünnepe május 25. Pápasága alatt tovább tartott a Hipolythus által idézett szakadás. Egyébként uralkodásáról semmi biztosat nem tudunk. Halálának ideje és körülményei is ismeretlenek. Ő volt az első pápa, akit a Kalixus katakombába temettek. Orbán pápa a szőlőművesek védőszentje; fagy ellen szokták segítségül hívni. A magyar népies meteorológia a fagyösszentek, közé számítja. Orbán = Urbánus a latinban: udvarias városi.

*Forrásanyag = Katolikus lexikon
Bp. 1932 I – IV. Kötet -ből*

Műszaki mentés – Forgalomirányítás

2018. április 8-án (vasárnap) járőröző szolgálat teljesítése során állampolgári megkeresés

Tűzoltóság, akik a műszaki mentést megkezdtek. A szakszerű műszaki mentés egy órát vett

érkezett, hogy az 1116-os Visegrád felé vezető úton a Királykunyó alatti részen egy fa ki van dőlve és emiatt az adott útszakasz balesetveszélyes, nehezen járható. A helyszínre mentünk, ahol megkezdtük az azonnali forgalomirányítást a baleset veszély elkerülése végett, a 112-es telefonszámon az ügyeletet értesítettük, valamint a helyi kerületvezető erdészt is. Kis idő elteltével a helyszínre megérkezett a Visegrádi Önkéntes

igénybe, addig polgárőrségünk a forgalmat irányította. A műszaki mentés befejezése vége előtt a helyszínre a Szentendre Hivatásos Tűzoltóság is megérkezett. A műszaki mentés befejeztével mindkét sáv járható volt, a tűzoltók megköszönték a segítségünket.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Pilisszentlászlói Vadvirág óvodásainak látogatása a Szentendre Rendőrkapitányságon

Polgárőrségünk közreműködésével 2018. április 05-én Pilisszentlászlói Vadvirág Napköziotthonos Óvoda kisdedjei a Szentendrei Városi Rendőrkapitányságot látogatta meg. Volánbusszal mentünk Szentendrére, ahol polgárőrségünk kísérte a kapitányságra a láthatósági mellényben lévő kisgyerekeket. Az óvodásokat a Közlekedési Osztály munkatársai az emeleti helyiségben várták minikresz előadással. A gyerekek érdeklődéssel figyelték az előadást, amihez hozzá is szoltak a kérdésekre válaszoltak. Megnézhették a rendőrautót, amibe be is ülhettek, a rendőrségen lévő előállító helyiséget. Ujjlenyomatot vettek a kisgyerekektől, amit

elvihettek haza. A gyerekek nagy érdeklődéssel és lelkesedéssel vettek részt a különböző programokban. A látogatáson 22 fő óvoda, 7 fő kísérő, míg polgárőrségünk részéről 3 fő vett részt. Az idő gyorsan elszaladt, kissé fáradtan, de élményekkel telve térhettek vissza az óvodások a megérdemelt ebédjükhez.

Ezúton is köszönjük a Szentendrei Rendőrkapitányság Közlekedési Osztályának a szíves vendéglátásukat!

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Szemétszedési szüret - Föld napja

Április 22-e a Föld napja. Világméreteken a 48. Föld napja, Magyarországon a 28. Ebből az alkalomból világszerte különféle eseményeket szerveznek, amellyel igyekeznek felhívni a figyelmet a Föld megővésére. Így történt Pilisszentlászlón is. Az önkormányzat szemétszedési szüretet hirdetett, meg amin a Pilisszentlászlói Polgárőrség is 10 fővel aktívan részt vett. Szemétszedés mellett a polgárőreink vigyáztak a Szentendrei úton átmenő forgalomra. A szemétszedők biztonságára figyelve mellette szemetet is szedtek. A polgárőr gépkocsival a

kijelölt pontra szállították a zsákokba rakott szemetet. A polgárőrség többi tagja a sportpálya mögötti Hosszúfölkék mellett szedte, gyűjtötte a szemetet, Egy polgárőr tagunk traktorral hordta ki az összeszedett szemetet, a kidobott gumiabroncsokat. A községünkben sokan megmozdultak erre az akcióra, ami külön öröm volt, hogy sok fiatal volt köztünk, akik szedték az eldobott kirakott szemetet. Este a helyi Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat vendégelte meg a résztvevőket.

*Pilisszentlászlói Polgárőr- és
Önkéntes Tűzoltó Egyesület*

Kiégett egy személygépkocsi

Árokba csúszott, kigyulladt és teljes terjedelmében égett egy személygépkocsi április 12-én csütörtökön a kora délutáni órákban Pilisszentlászlón, a Tölgyfa utcában. A gépkocsiban ketten utaztak, ők időben, sérülések nélkül elhagyták az égő autót. A szentendrei hivatásos és a leányfalui önkéntes tűzoltók egy vízsugár segítségével oltották el a lángokat, majd hűtötték vissza a felhevült fém alkatrészeket.

Forrás: Pest Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság

Gyermekszemétszüret

Fotók: Dobó Anna

Április 23-án délelőtt az óvodások a kispályára mentek, felszerelve zsákokkal, megkülönböztető mellényben, kesztyűvel. Szorgalmas munkájukért a szlovák önkormányzattól egy láda almát kaptak. Az iskola ugyanebben az időpontban indított két osztályt. Hrabina utca környékét és a Lepencei

patak medrét tisztították. A szlovák önkormányzattól szendvicseket kaptak a megéhezett szemétszüretelők. A felnőttek az akció folytatását szeretnék, akár egyesületi formában megtenni.

Dobó Anna kedves közlése

A sakkba öntött Toldi Miklós

Tavaly ünnepeltük a klasszikus magyar költészet legnagyobb alakja, Arany János (1817-1882) születésének 200 évfordulóját. Nagyszalontán született, szegény család 9. gyerekeként. Kezdetben nehéz hányatott élete volt, a szabadságharc után még bujkálnia is kellett. Az ismeretséget a Toldi

megírásának köszönheti. Az alkotás máig a költészetünk gyöngyszeme, én pedig most sakkfeladványokká l igyekeztem illusztrálni, több táblán több feladványt is találhatunk, ezek egymástól függetlenek.

Remélem, a műből való idézetekkel és a feladványokkal sikerül felhívnom a figyelmet a költészet és a sakk-költészet szépségére.

A./ Arany János

A: Matt 3 lépésben

J. Matt 5 lépésben

Tusák József

Levelezés Pilisszentlászló életkép

Dombai Marianna vagyok, sokan ismernek név szerint, sokan látásból. A Béke utcának hozzávetőleg a közepén lakom. Szeretem ezt a falut, szeretek itt élni.

Egy történetet szeretnék megosztani, ami 2016 nyarán kezdődött.

Mivel a telek ahol lakom lejt, a ház pedig az utcafronton található, visszatérő gond volt, hogy nagyobb esőzésekkor, tavaszi olvadáskor ellepte az alagsort a talajvíz. Ezt kiküszöbölve döntött úgy a család, hogy drén-csővel elvezeti a ház mellett a

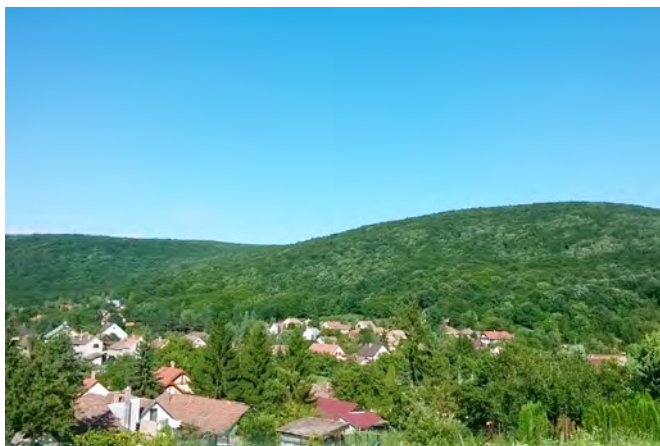
talajvizet, amit az árokba enged. Meglepetésként ért minket, hogy az árokásás során egy vízeret találtunk, ami habzott és nagyon erős ammónia szaga volt. Ismeretség által bevizsgáltattuk a vízmintát, ami egyértelműen nagymértékű

tartalmazott. Mivel a kiásott árokban hihetetlen módon gyűlt a víz, kénytelenek voltunk az utca vonaláig elvezetni ezt a „folyadékot”, ami a Béke utcára folyt lefele jó pár napig. Természetesen felmentem a felettünk lakókhoz, akik közölték ismerik a problémát, sőt ők is szembesülnek vele, állandó jelleggel, de megoldást ők sem tudnak egyebet, mint az idegeskedést e miatt, mert ők is feljebből kapják az „áldást”.

Ezen ismeretek tudatában felkerestem a jelenlegi polgármesterünket, hogy van e bármilyen javaslata erre a problémára. A polgármester türelmesen meghallgatott, majd azt mondta, hogy tisztában van azzal, hogy az egész faluban ez a helyzet, és azt javasolta, hogy drén-csővezzük be a talált forrást és engedjük az árokba, mivel hamarosan csatorna épül ki a faluban, megoldva ezzel a problémát. Ugyanis akkor kötelezően mindenkinek rá kell kötnie magát a csatornahálózatra, aki vezetékes vízzel rendelkezik. Ezt a családom nem fogadta el, mivel az egész telkünk egy merő fertőzött területté

alakult, ezért egy javaslat után újra megkerestem a polgármestert, ezúttal e-mailben, hogy birtokvédelmet kérjek. Közel 2 év telt el és nem kaptam semmiféle választ. Tehát abban az évben maradt az A terv, mivel az egész állapot katasztrofálissá vált, a fentről érkező szennyvizet egy föld alatt futó csövön keresztül bevezettük a Béke utcai árokba. Ebben a csőben, ha esik, ha kánikula van, mindig folyik le a hegyoldalból a lé. Ez tehát a valós múlt.

Ma 2018. május elsejét írunk.

Csodás nyáriasan meleg nap van. Egy utcabeli ember megállította ma reggel édesanyámat, közölte vele, hogy kihívja a rendőrséget, mivel folyik az emésztőnk. Ennyi. (Észrevettem mostanában nem dívik a kommunikáció, információkeresés,

egyből egy harmadik fél segítségét veszik igénybe sokan. Pedig mennyi felesleges idegeskedés lenne megspórolható egy emberi hangú beszélgetéssel.) A felszólítást tett követte, a délelőtti órákban megjelent előttünk a körzeti megbízottunk egy társával. Elmondta, hogy bejelentésre jött ki hozzám, elmondtam, hogy már vártam. Felvázoltam neki mindezen információkat, amiket feljebb is közöltem az olvasókkal. Elmondta, hogy tisztában van a tényekkel, mert sok év alatt feltérképezte a falu ilyen jellegű gondját. Én felajánlottam, hogy szagolja meg az emésztőnk, amit sok éve bizonyos szerrel kezelünk (nem azzal, amit az önkormányzat egyetlen megoldásnak kínál a falu ezen, problémájával kapcsolatban) Mivelhogy az emésztőnknek nincs semmi szaga, így nem mi bűdösítünk. Hozzáteszem a régi fűrt kerekesebb kutunk vize, ami a telek közepén található szintén bevizsgálásra került, a végeredmény ugyanaz, tele van a vize fekáliával.

Igazság szerint az egész falu talajvize, régi fűrt

kútja szennyvízzel szennyezett lehet, mivel egy völgyben helyezkedünk el, és ez köztudott, csak nincs róla semmiféle felsőbb vezetés általi kommunikáció.

Ezzel sok-sok éve tisztában van a falu mindegyik vezetése. Ha azt mondom a település 85-90%-a nem használ szippantós autót, talán nem túlzok. Derített emésztővel, éjszaka fű alatt kiengedve, kiütött emésztőnyílással, suttyomban oldja meg a többség a saját végtermékének eltüntetését, elkerülve ezzel a magas szippantós autó költségét. Mert nincs pénztárcabarát alternatíva. Nem hiszem, hogy új dolgot mondtam. De az, hogy egy utcabeli egy másik utcabelit jelent fel a rendőrségen, az már botrányosan bicskanyitogató. Miért rám akarja hárítani a falu helyzetét? Pilisszentlászló tudtommal az egyetlen Pest megyei település, ahol nincs szennyvízhálózat. Én tudom, hogy Duna-Ipoly Nemzeti Park meg stb; de az, hogy falubeli

fordul a másik ellen ilyen közügyben, mert ez az, azt nem tudom értelmezni. Tudtommal a falu volt itt előbb, nem egy nemzeti park című titulus.

Kérem a falu vezetését, oldják meg, próbálják bárhogya is, de megoldani a község eddig ki nem mondott legeslegnagyobb betegségét, és ne az utcakép legyen a legégetőbb probléma meg a falu főtere, mert addig is a saját mocskában él ez a falu, és szerintem fontosabb a belbecs, mint a külcsín.

Én anno ígéretet kaptam polgármesterünk által, mivelhogy Pest megye már nem hátrányos terület, nem jogosult ilyen jellegű támogatásra, ezért más megyével indít pályázatot pont a szennyvízkérdés megoldására. Azóta ebben az ügyben nagy csend van.

Mindenkinek van saját gondja, és saját sepregetnivalója a háza körül.

Nekem ne kelljen olyat eltűnöm, ami nem az én lelkemen szárad.

Gratuláció

Franyó Rudolf Elnök Úr Részére

Tisztelt Elnök Úr, kedves Rudolf!

Ezúton kívánok további nagyon sok boldog névnapot, sikerekben gazdag hátralévő éveket.

Őszintén gratulálok ahhoz a kiváló munkához, amit Elnök Úr sok éve végez, a Pilisszentlászlói szlovák közösség megtartásáért, vezetéséért, és tájékoztatásáért.

Számos egyesületi kiadványt, alapítványi tájékoztató leveleket van módomban elolvasni, de a Kürtös – Trubnik nemcsak tájékoztat, de szórakoztat is, ez megtartó erőt ad a közösségnek. Minden alkalommal várom, hogy hozzájussak a Kürtöshöz. Arra kérem Elnök Urat, hogy szíveskedjék hozzájárulni ahhoz, hogy a www.kpe.hu honlapunkon, valamint a Kisgazda hírlevelünkben időnként idézhessünk a Kürtös írásaiból, tanulságul a hasonló kiadványok szerkesztőinek. További sok sikert kívánva

Dr. Turi-Kovács Béla
Országgyűlés Korelnöke
KPE Országos Elnöke

*Tisztelt Plasznik Ilona Úrhölgy!
Kedves Ilona!*

Dr. Turi-Kovács Béla Országgyűlés Korelnöke nevében írt gratulációt, igen nagy tisztelettel megköszönöm. Az újságírás, és szerkesztés csoportmunka, tehát nem csak saját érdemem.

Nagyon sok köszönhető a különböző cikkek szerzőinek, a Technova nyomda gárdájának.

Pilisszentlászló szlovákközösség megtartása, szintén csapatmunka, és nem egyéni érdem.

Kedves Ilona! Igazán örülök, hogy olvassa szerény újságomat, a Kürtöst.

A kérdésére válaszolva, természetesen hozzájárulok a Kürtös kegyed általi bárminemű felhasználásához és terjesztéséhez.

Igaz barátsággal és keresztényi szeretettel Rudolf.

Jegyzőkönyv

A márciusi Kürtös Település arculati kézikönyv, második lakossági fórum cikknek a végén érdekességként megjegyeztem – leírtam, hogy; „többször kértem mindkét lakossági fórumról a

jegyzőkönyvet, de nem kaptam. A fentieket tehát csak emlékezetből, illetve néhány soros jegyzeteimből írtam”.

Erre az észrevételezésemre, Bartha Enikő Önkormányzati és Szervezési Irodavezető a választási előkészületekre való hivatkozással, részemre abszolút elfogadható magyarázatot írt.

Tisztelt Elnök úr!

Bocsánat, hogy csak most küldöm a 2018. március 20-i fórumról készült jegyzőkönyvet, a választás miatt kicsit elúsztunk.

Bartha Enikő

Tisztelt Bartha Enikő Úrhölgy!
Kedves Enikő!

Erre magamtól is rájöttem volna, ezért kijelentésemet visszavonom és ezen, soraim erejével is elnézését kérem.

A további jó munkakapcsolat reményében őszinte tisztelettel, Franyó Rudolf elnök.

Kerti hulladék égetése

Az alábbiakban javítás nélkül közlöm Dombai József, volt polgármesterünk levelét.

Na kedves Barátom, ezt figyeld!

Polgármesterünk legújabb előterjesztése szerint az avar és kerti hulladék elégetése már csak havonta egy alkalommal lesz engedélyezve.

Ez lett az eredménye a TRUBNIK-KÜRTÖS legutóbbi számában megjelentetett írásodnak!! „NAGYOBB a füstje, mint a LÁNGJA”.

Csak így tovább előre.

Üdv: Jócó

Kedves, figyelmeztető levelére a válaszom;

Kedves Jócó!

Amennyiben a Kürtös áprilisi számában megjelent, „Nagyobb a füstje, mint a lángja” című írásomra gondolsz, akkor nem valószínű, hogy Tóth Attila polgármesterünk, csak azért is alapon kívánja módosítani az eddigi hulladékégetési rendeletet. Annak minden bizonnyal, jól meggondolt magasabb szempontjai vannak.

A bekezdésben említett cikkemben, valóban dicséretesnek tartottam Petkó Gábor temető gondnokunk gondoskodását, aki szinte erején felül

ténykedik nagy múltú temetőnkben. Gábor fuvarkötség spórolás miatt, teljes jóindulattal elégeti az elhervadt virágokat, miket sajnos nagyon sokan csak úgy a konténer mellé dobálnak. Nincs ebben semmi kivetni való! Neki is egyszerűbb lenne kihívni a fuvarost, aki örülve az újabb fuvarnak készséggel elvinné. Egyházi eklézsiánk, ha nem is annyira, mint a templom egere, de szegény. Gábor ezen, jó gazda módjára segíteni próbál. Nos, amint arra már a bekezdésnél is utaltam, megismétlem; nem hinném, hogy polgármesterünk a cikkem miatt módosítaná havi egy alkalomra a zöldhulladék égetését.

Üdvözlettel, Rudolf.

Tisztelt Tóth Attila Polgármester, Tisztelt Alpolgármester Asszony és Alpolgármester Urak!

Kaptam kézbesítve egy írást " Pilisszentlászló Község Önkormányzata ". A bevezető közös ügyekről szól. De, a következő mondat már a megosztásról, szélsőséges

álláspontokról, megengedésről és tiltásokról szól.

Olyan nincs, hogy " kicsit fáj ", mert akinek fáj, az, nagyon is érzi.

Nem kellene egy teljesen semmitmondó " adatlap " kitöltésével, ami egyébként nem

hitelesíthető megtevesztetni az embereket.

Végül, de nem utolsó sorban elmondom véleményemet!

Nem lehet legitimitása annak a kitöltött adatlapnak, ami nem ellenőrizhető.

Magyarországon még azért működik a helyi Népszavazás Intézménye.

Az meg különösen minősíthetetlen, hogy a felelős faluvezető vagy faluvezetők aláírása nélkül a mellékelt felhíváshoz adják nevüket.

2018. május 6.

Dombai József

Alább közlöm Dombai József lapzártá után, interneten érkezett levelét:

A nyomdász jelenlegi "szabin"- ja kifejezetten szerencsés esemény.

Van még lehetőséged elemezni a SZENÁTUS legutóbbi ülésének hivatalos jegyzőkönyvét, lapzártá előtt.

Pilisszentlászló honlapján olvasható!

Polgármestert a különböző költségvetési,

zárszámadási tételekkel nyíltan támadta a nem Tót kisebbség.

Ezzel szemben azoktól, akiktől a legalapvetőbb "védelmet" kaphatnánk, mint falualapítók lapítanak mint gyáva NYÚL a fűben!

Polgármester, alpolgármesterek (hárman), a Hivatal munkatársai nem tudnak választ adni egy - egy képviselő- testületi tag kérdésére.

Azt mondják, ha valamire kíváncsiak már mint a KÉPVISELŐK, azt előzetesen írásban eszközölkék. Ilyen megnyilatkozások után mit várhatnak a többi szentlászóiak. Minden kérdést, ami érinti közös életünket, jövőnket előzetesen le kell írni?

Akkor hol vannak a személyes kapcsolatok, az őszinte beszéd és a bizalom egymás irányában?

Ezekre, a felvetésekre, kérdésekre kellene megtalálni a megfelelő választ!

Üdv: Joco

A fenti levélre, levelekre helyhiány miatt már nem tudtam válaszolni. Ennek elemzését a kedves olvasókra bízom.

Tisztelettel Franyó Rudolf

Az alábbi két levelet, viszont még a fentiek után kaptam, de olyan érdekesnek találtam, hogy helyhiány miatt, egy kevésbé napirendi fontossággal bíró cikkem rovására, közösségi érdekből most közlöm.

Jó napot kívánok Franyó Úr!

Küldenék Önnek az újságba felhasználásra egy írást. Nem ragaszkodom a szóról-szóra idézéshez, ha gondolja, fűzze bele sajátjaként. A mondanivaló a lényeg...

Minden tisztelettel:

Bátor Botond

A zöld önkormányzati újságban kapott avarégetési adatlaphoz szeretnék pár gondolatot fűzni. Tenném ezt az Ön újságjában, mivel meglátásom szerint kritikusabb hangvételű vélemény, avagy építő javaslat (amit valóban helyi lakos fogalmaz meg) abban a lapban nem jelenik/jelenhet meg.

Világéletemben falun éltem, és a felmenőim is falvakból származtak. Olyan világban éltem, ahol igenis a munkáról szólt az élet. Nem, nem ez a megfelelő kifejezés, igazság szerint értékesen éltünk. A legkisebbtől a legnagyobbig mindenki

kivette részét a munkából úgy, hogy közben nem tekintette azokat feladatoknak. A régi ember okosan élt, nem dobott ki semmit, felhasználta másra. Csorba edényt az állatoknak tette ki, a kevés ruhájából, ami tönkrement, azt például kapcának használta. A régi ember nem hagyott szemetet maga után, amit a természet feleslegben adott, mindent elégetett.

Igen, mondhatja bárki, az már rég volt, ma már más (EU-s) szelek fújnak. Persze, ma már mindenki halmoz, és felgyorsult az élet. Ma már többen laknak ebben a faluban is olyanok, akik előtte nem feltétlen a földből éltek, és a csend, a jó levegő és a nyugalom miatt választották ezt a kicsiny települést. Nincs ezzel baj, ha mások vagyunk, sőt jó is, ha mások vagyunk. De...

Van, mikor panaszkodik egyik a másiknak, hogy hajnalban kukorékol egy kakas.

Van, mikor panaszkodik egyik a másiknak, hogy hangos egy fűnyíró.

Van, mikor panaszkodik egyik a másiknak, hogy füst van.

Kérdem én, /visszatérve az eredeti kérdéskörre/, kapunk-e az önkormányzattól télen is hasonló kérdőívet? Természetes akkor nem, mert ez ember egy fázós lény, legtöbbször olyankor a szoba melegében található meg, így nem sokáig érzi kinn a bűdös füstszagot. Ha viszont a nagy kérdés a környezet szennyezése, és ez csak tavasztól őszig zavarja a település jelentős részét, az igencsak elszomorító.

KIEGÉSZÍTÉS

Mondjuk belecsempészheti azt a tényt is, hogy jó páran, akik köztünk élnek megengedhetik maguknak azt, hogy kertészcsapatot hívnak, akik helyettük rendbe teszik a kertjüket, és nekik csak élvezniük kell a szépet. Mindemellett a legtöbb ilyen cég el is viszi magával dolga végeztével a lenyírt fűvet, a kigyomlált gatz, az avart és a levágott gallyakat. Nyilván nincsenek tudatában milyen az, mikor mindezeket egyénileg kell eltüntetni. Valamint a komposztáló (rég neve trágadomb) sem megoldás mindenre.

*Tisztelettel:
Bátor Botond*

Aszfaltozás

Aszfaltozás, illetve helyesebben, utcáink kátyúzása történt április végén. Folt hátán folt, de

pedig az, hogy bízunk kell abban, hogy a közeljövőben csak sikerül valami

még mindig jobb, mint kerülgetni a gödröket. Mivel önkormányzatunk nem rendelkezik kellő anyagi fedezettel útjaink teljes aszfaltozására, meg kell legyünk elégedve a rendszeres javítási-karbantartási munkákkal. A másik igen komoly érv,

pályázat által megoldani községünk csatornázását. Akkor viszont felesleges pénzköltés lenne utcáink teljes aszfaltozása, hiszen a csatornaépítés által tönkre menne a költséges beruházás. Bízunk tehát a csatornázási terveink sikerében!

Petőfi tér

Jó tervezés, gondos kivitelezés által tetszetős lett az őslakosságunk által „Tereza” térként ismert terület. A hagyomány szerint ezen a helyen állt egykoron szülői háza Teréz nevű leánynak, aki gyerekkorában megsántult, így hajadonként

egyedül élte le szüleitől örökölt házában az életét. A téren lévő „nyomóskút” hajdanában kerek kútként működött és nagy községi itatóvályú állt előtte, mely a legeltetésből hazatérő állatok itatását szolgálta.

Szlovák mondások

Terhely (Terchova) felé vezető úton egy régi kocsmában olvashattuk baráti körömmel az alábbi népi mondást, melynek magyar fordítása így hangzik:

A ló hátulról veszélyes,

a bárány előlről.

A bolond minden oldalról.

A szemben lévő falon egy komolyabb bölcsesség olvasható.

Ahol a hűség engedelmességet jelent,

Ott, az egyén elveszett.

Franyó Rudolf

Humor

JÁNOS ZSEBÉBEN A MADÁRKA

János pesti építkezésen dolgozott a kőművesek mellett. Az építkezésen szállásnak kialakított helyiségben aludt munkatársaival, csupán két - háromhetente jártak haza.

Vasárnaponként azonban nem dolgoztak, ilyenkor eljártak a Városligetbe sétálgatni, ismerkedni a vidéki szolgáló lányokkal. Egyik vasárnap délután ő is megismerkedett egy pilisi faluból ott szolgáló lánnyal, akivel büszkén sétálgatott karonfogva. Később az akkori szokásokhoz híven megálltak egy mézeskalácsos sátor előtt, ahol megvette újdonsült hölgyének a mézeskalács szívet, kis tükröcskével közepében.

Így folytatták tovább sétájukat, majd egy tökmagárustól vett egy zacskónyt a csemegéből, amiből kezében tartva a zacskót, mindketten szemeztettek. Jánosnak így mindkét kezére szükség volt, ezért a zacskó tartalmát beleöntötte, jobb oldali zsebébe, mivel a másik lukas volt.

Ezután zsebből csemegéztek a pirított tökmagból. Az ifjú udvarló kiszemelt egy üres padot, majd odavezette szíve hölgyét és leültek, de a leányzót bal oldalára ültette. Leányzó, aki elfogyasztotta a tenyerében lévő csemegét, Jobbkezével további tökmagot keresve belenyúlt János lukas zsebébe. Nem talált benne semmit, ezért egyre mélyebben nyúlt.

- Jaj, jaj megfogtad a madárkát! – kiáltott fel János boldogan.

HIDEG MELEG FÚVÁS

A nagypapa kimegy fiával az erdőbe rőzsét szedni. Pistikét is magukkal viszik.

Hideg, késő őszi idő lévén, az öregapó lehelni kezdi fázós kezét.

- Apu, mit művel nagypapa? – kérdi Pistike.

- Meleget fűj fázós kezére fiam.

Hazamennek, otthon a forró levest fűjja az öreg. Megszólal a fiú.

- Most mit művel a papa?

- Hűti a levest. – válaszolja édesapja.

- Hogyan lehet az, hogy egyszer meleget, egyszer hideget fűj? – kérdi értetlenül.

HOZZUK HAZA KÖVESTÜL

József bácsi elment a fiával az erdőbe mohát szedni. Eső nélküli, száraz, nyár eleji időjárás volt.

Nehéz volt leszedni a kövekre rászáradt mohát. Csupasz kézzel lehetetlennek tűnt, de még a kanál segítségével is nehezen adta meg magát a koszorúkészítés alapanyaga.

- Édesapám vigyük haza kövestül! Válaszolta József bácsinak a fia.

VÍZHORDÓ

Az erdei munkáknál, vagy egyéb mezőgazdasági, építési munkák végzésénél, ahol többen dolgoztak, nyáron a nagy hőség miatt, pótolván a folyadékot, több friss vízre volt szüksége a dolgozóknak.

Ilyenkor fiatal, iskolai szünidejüket töltő fiúk látták el friss ivóvízzel a nyári nap melegétől szomjazó munkásokat.

Mogyoróhegy környékén dolgoztak az embereink. Egy fiatal, nem községbeli lett a vízhordójuk, aki beszédhibás volt.

Nos, elődeink viccelődtek vele. A különben érzékeny lelkű legényke megsértődött és pityeregni kezdett. Embereink kezdték vigasztalni.

- Ne sírj, nem akartunk megbántani, többet nem fogunk sértegetni – kezdték nyugtatni.

A fiú nehezen bár, de megnyugodott. Inge ujjával megtörölvén könnyes szemét szepegeve megszólalt.

- Jól van, akkor ezután én sem fogok belepisilni a vízhordó kannába.

Második forduló látogatottsági felmérés a Visegrádi-hegységben, önkéntesség és a helyi Polgárőrség

A Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatósága és a Pilisi Parkerdő Zrt. Debreceni Egyetem a Visegrádi-hegység (Pilis) látogatottsági felméréshez második alkalommal is önkénteseket keresett. Polgárőrségünk jelezte részvételi szándékát, hisz az egyesületünk célkitűzése között fontos helyen szerepel a természetvédelme is.

A felmérésekre május hónap első hétvégéjén került sor, különböző helyszíneken. Pilisszentlászló területén három felmérő pont volt.

Az egyik ponton, 4 fő polgárőrünk vett részt a számlálásban, illetve egy pártoló tagunk is, akik nagyon sok ide látogató turistát szólítottak meg. Polgárőrségünk többi tagja is segített a kiszállásban (logisztikában). Polgárőrségünk visszatérően ellenőrizte, segítette a pontokon (terepen) lévőket.

Az önkéntesek zöme a Debreceni Egyetemről került ki. dr. Schweickhardt Gotthilf önkéntesünk elmondta, hogy nagyon épületes volt a kezdeményezés, az ide érkező turisták, természetjárók sok hasznos dolgot, javaslatot

fogalmaztak meg az erdővel és a községgel kapcsolatban. A tapasztalatok átadásra kerültek Benkhard Borbála Debreceni Egyetem szakmai koordinátor részére.

Továbbra is megfogalmazták, hogy nagyon szép természeti adottsággal rendelkezik községünk, tűzszak nélkül állítható, hogy az ország egyik legszebb fekvésű települése.

Pilisszentlászlói Polgárőr- és Önkéntes Tűzoltó Egyesület

Akire büszkék lehetünk

1990. április 24-én hunyt el a pilisszentlászlói elődökkel bíró DOMBAI GÉZA hentes és mészáros.

Korán árvaságra jutott, és így került el 14 éves korában, mint a testvérek közül a legidősebb, Visegrádra egy hentesmester mellé szakmát tanulni. 1952-ben költözött családjával Szentendrére, ahol haláláig élt a Bartók Béla utca és a Martinovics utca sarkán álló házban. Négy évtizeden keresztül dolgozott a Kossuth Lajos utcai hentesüzletben. Lelkiismeretes és megbízható munkájáért számos kitüntetést kapott vállalatától.

Szentendrei arcképcsarnok alapján

A kép csak illusztráció

Gazdakalendárium

Az év legszebb hónapja. „Itt van májusnak gyönyörű ideje, vándort enyheséggel könnyebbítő szele. Te nyitod virágokat illatozásra, fülemüle torkát kiáltozásra.” Balassi Bálint. Mint minden hónapban, nem csak az a fontos, hogy mit tegyünk, hanem az is, hogy mit ne tegyünk. Például télen a fahamut ne egy helyre, hordjuk ki a kertben, hanem a lehető legnagyobb mértékben terítsük szét. A hamu az agyonműtrágyázott savanyú talajokat semlegesíti, majd

lúgosítja. Egyúttal kiváló talajerő visszapótló, de koncentráltan akár egy felnőtt fát is képes kiperzselni. Mit ne tegyünk májusban. Például, sose kaszáljuk le az elvirágzott hóvirágot, krókuszt, nárciszt, jácinttot, tulipánt, nősziromot egyszóval egyetlen hagymás virágunkat se. Hagyjuk, hogy maguktól száradjanak le nyár elején – közepén, mert csak akkor tudnak jövő tavasszal virágozni, ha előző évben feltöltötték a földalatti hagymáikat, gyökértörzsüket (nősirom) tápanyagokkal. Május a talajpalántázás ideje. Áprilisban még drágák és gyengék a palánták. Garantáltan fáznak, de el is fagyhatnak, ha nem is teljesen, de a tetejük nagy eséllyel. Érdemes nem csak hátra, hanem teknőszerű mélyedésbe ültetni a palántákat is, mert az ilyen ágyasról nem folyik le az öntözővíz, hanem a közepén koncentrálódik. A májusi cseresznyét, mint legelső gyümölcsöt ne felejtjük a fán. Apró, de stabilan termő a cseresznyefa. Egy hétre rá már a korai meggyet szedhetjük. Ne készítsünk belőle bort! Agyoncukrozva a kristálycukorból etilalkohol lesz, de a meggy gyümölcscukorból metil, ami a legszebb, de mindenre egészségtelen (szem, gyomor). A földieper növényeket körbetakarhatjuk lesarlózott fűvel, mert a júniusi érésük idején így a gyümölcsök nem lesznek sárosak, földesek. Én személy szerint nagyon permetezés ellenes vagyok. A permetszerek lebomlanak ugyan, de a

szermaradványok felhalmozódhatnak a talajban és a növényekben. Szóval számomra a permetezés is olyan, ami nemhogy nem kötelező, hanem tilos. A gyomirtók garantáltan kiölik a facsemetéket és szőlőket, málnákat, stb. Az ásás után azonnal

kapáljuk és gereblyézzük végig az ágyasainkat, mert az erős napsütésben csontkemény rögök formájában száradnak ki. A határban a május a kaszálás kezdete. A lucerna a hónap végére eléri a legnagyobb mennyiségét. A fű már

kalászol, betakarítva már szemet is tartalmaz. A kaszáláskor a vaddisznó lánc kötelező a földön fészkelő madarak elriasztására. Az igazi művészet a szénakészítés. A pillangósok levele nem pereghet le, ezért a hajnali harmat után kell bálázni. A fűvek kalászaiból a szemek nem peregnek ki, ha nem túlértek még a kalászok. A legfontosabb az esőmentes bálátárolás. Oldalfalak nélküli tetők alatt. Három milliárd éve élnek növények, de csak száz éve létezik permetezés. Egy bordeau – i (bordói) szőlész permetezte le először a szőlőjét, hogy a tolvajok hasmenést kapjanak a rézgálictól, amit pincefertőtlenítésre használtak évszázadok óta. Ez az első világháború környékén történt. Az vette észre, hogy a peronoszpóra és a lisztharmat is eltűnt. Nem csoda, a rézgálic óta pincékben is penészirtásra használták. Azóta több mérget szórnak a gyümölcsösökre, mint amennyit azok teremnek. Én csak olyan növényeket tartok a kertemben, amelyek életképesek mérgek nélkül is: cseresznye, meggy. A kukacos alma nem télálló, de ősszel fogyasztható és méregmentes. A szőlő is a házvásárlás évében borzalmasan nézet ki, de a következő nyáron már maguk termeltek ellenanyagokat a betegségek ellen. Ugyanúgy teremnek, mint az agyonpermetezett nagyüzemi ültetvények.

Tisztelettel; Losonci Miklós agrármérnök

Szent Flórián

A tűzoltók védőszentje, május 4-én ünnepeljük névnapját. Magas rangú katonatiszt családból származott, s maga is a császári hadsereg tisztje lett. A 3. sz. második felében szolgált, s mint sok más katona, ő is keresztény lett. A század utolsó évtizedei aránylag nyugodalmasság voltak az Egyház számára, így Flórián kitöltvén a szolgálat éveit, békességben vehetett búcsút a hadseregtől, s mint kiszolgált katona Noricus tartományban, telepedett le. Az egyik legféltettebb elemi erőttől, a tűztől való rettegés keltette életre Flóriánnak, az „Isten tűzoltójának” alakját. A tűzoltók számára Flórián a munka lényegét testesíti meg; az állhatatosságot, becsületet, embertársaink megsegítését. A legenda szerint az erődben hatalmas tűz pusztított, amit Flórián – szinte kilátástalan helyzetből – megfékezett.

Katonái - kiket a legszörnyűbb tűzhaláltól mentett meg Flórián - emberfeletti, isteni erejének tulajdonították a tűzvész elmúltát s hírét szájról szájra adva, megszületett a Flórián legenda. A keresztényüldözés idején Flórián igazságérzete, emberségessége fellázadt a Római vezetők ellen. A Börtönben sínylődő 40 társa mellé állt, magát ő is kereszténynek vallva. Amikor megtagadta az áldozat bemutatását a római isteneknek, kegyetlenül megkorbácsolták, majd a császár parancsára 304. május 4-én, kövel a nyakában az

Enns folyóba vetették. A ránk maradt írásos emlékek szerint holtteste fennakadt egy sziklán, sas vigyázott rá, mígnem egy Valéria nevezetű keresztény megtalálta. A képeken úgy is szokták

ábrázolni, amint római tiszt egyenruhában egy cseber vízzel egy hozzá képest pirinyó házacska vagy városka tüzet kioltja. Amint ez várható, a tűzzel dolgozók (tűzoltók, serfőzők, fazekasok, pékek, kéményseprők) védőszentje lett, de a gyakori tüzesetek miatt a barokk kortól kezdve már minden tehetősebb polgár házában homlokzatán fülkébe állították szobrocskáját. Neve napján népszokásai is a tűzzel kapcsolatosak. A legenda szerint már gyermekkorában megmentett egy égő házat az elhamvadástól. Egyes falvakban neve napján hajdanában nem raktak tüzet, kenyeret sem sütöttek, a kovácsok sem dolgoztak. A lorchi Szent Flórián sír felett

ma az Ágoston rendi szerzetesek kolostora emelkedik. Kultusza elsősorban Felső Ausztriában, Tirolban, Bajorországban terjedt el. De nagy tiszteletnek örvend Lengyelországban – főként Krakkóban – s hazánkban is. Erekllyei Bolognába is eljutottak. A 17. század óta alig van olyan magyar helység, ahol Szent Flórián képét vagy szobrát meg ne találunk templomokban, házakon, utak mentén. Katonaruhában égő házzal ábrázolják, melyre dézsából vizet önt.

Impresszum:

A szerkesztőség címe: 2009 Pilisszentlászló, Petőfi S. u. 55.

Felelős szerkesztő - kiadó: Franyó Rudolf

E-mail: franyorudolf@citromail.hu | Tel.: 06 20 947-9243, 06 26 338-093

Nyomda, nyomdai előkészítés: Technova 2004 Kft. | technovaszentendre@gmail.com • 06 30 280 5189

Megjelenik havonta • Iktatószám: CE/15092-2/2015